



НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-553-03-5
дата 03.02.2015 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. 01-00-8/ 03.02.2015

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № КП-553-03-5/20.01.2015 г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания, № 554-01-7, внесен в 43 – то Народно събрание от народните представители Петър Владиславов Славов, Мартин Димитров Димитров и Атанас Петров Атанасов на 15.01.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Министерството на правосъдието изразява следното становище по Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания № 554-01-7, внесен в 43 – то Народно събрание от народните представители Петър Владиславов Славов, Мартин Димитров Димитров и Атанас Петров Атанасов на 15.01.2015 г.:

Със законопроекта се предлага в чл. 84, ал. 1 думите „определяне на разноски на свидетели и възнаграждение на вещи лица“ да се заличат и да се създаде нов чл. 84а, който да предвижда, че „при съдебно обжалване, за определяне на размера на държавните такси за производството, заплащането и присъждането на разноските на страните, разноските на свидетели и възнаграждението на вещи лица, се прилагат нормите на Административнопроцесуалния кодекс“.

Субсидиарното прилагане на АПК във връзка с действащата уредба на чл. 84, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания по отношение разноските по административно – наказателните производства, би оказало положителен финансов

ефект спрямо държавния бюджет и косвено върху данъкоплатеца. Със заплащането на разноските по тези производства от страните по съответното дело, в зависимост от неговия изход, ще се преустанови несправедливата практика, разноските да се заплащат от спечелилата делото страна.

Прилагането на общите правила при заплащането на държавни такси по административно – наказателните производства ще има положителен ефект и върху съдебната система.

В чл. 84 от ЗАНН е определен процесуалния ред за разглеждане на НАХД като е посочено „доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс“.

С направеното предложение, ще се направи препращане към чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), уреждащ отговорността за разноски, който предвижда, че „когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.“

В този смисъл, справедливо би било и наказващия орган да бъде осъден за разноските при отмяна на наказателното постановление – 190 ал. 1 и 187 ал. 1 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН, тъй като, ако наказателното постановление бъде потвърдено, то тогава районният съд осъжда жалбоподателя да заплати разноските – 187 ал. 3 от НПК във връзка с 84 от ЗАНН.

В тази връзка следва да посочим и Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. по н. д. № 98/1984 г., ОСНК на ВС, в което се посочва, че:

- ако наказателното постановление бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат върху нарушителя, защото с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени;

- когато има извършени няколко нарушения и нарушителят бъде освободен от отговорност за някои от тях, той се осъжда да заплати разноските само за нарушенията, за които наказателните постановления са потвърдени или изменени - чл. 169, ал. 3 НПК (отм.), защото само за тях е станал причина да се направят;

- при отменяване на наказателното постановление разноските остават за сметка на държавата, защото жалбоподателят не е извършил нарушението и не е станал причина да се направят разноски;

- когато наказателното постановление е обжалвано само в частта му относно обезщетението и в тази част постановлението бъде потвърдено или изменено, разноските се възлагат на нарушителя, а когато бъде отменено, разноските се възлагат на лицето, което е претендирало обезщетение, тъй като в този случай нарушителят не е станал причина да се направят разноски.

На основание, което ОСНК на ВС решава, че съдът с решението си е длъжен да се произнесе на коя от страните възлага разноските по делото:

- при потвърждаване или изменяване на наказателното постановление съдът осъжда нарушителя да заплати на държавата направените разноски;

- когато са извършени няколко нарушения и нарушителят бъде освободен от отговорност за някои от тях, той се осъжда да заплати разноските само за нарушенията, наказателните постановления за които са потвърдени или изменени;

- ако наказателното постановление бъде отменено, разноските остават за сметка на държавата;

- ако наказателното постановление е обжалвано само в частта му за обезщетението и се потвърди или измени, разноските се възлагат на нарушителя. Когато се отмени, разноските се възлагат на лицето, което е претендирано обезщетение.

Предвид изложеното, Министерство на правосъдието принципно подкрепя предложеното изменение на чл. 84 от ЗАНН и субсидиарното прилагане на АПК относно разноските на страните и заплащане на държавните такси. Доколкото тази разпоредба засяга и други правоприлагащи органи, считаме, че би било полезно обсъждане и с тях и с представителите на научната общност в областта на административнонаказателното право.

МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

